

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 13C/132/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814221507
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marianna Hašková
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2015:3814221507.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza, sudkyňou Mgr. Mariannou Haškovou, v právnej veci navrhovateľky: X. J., rod. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. O., D. Q. č. XXX/XX, zastúpenej JUDr. Dušanom Motúsom, advokátom so sídlom Prievidza, Hviezdoslavova č. 3, proti odporcovi: I. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G., J. č. X/XX, zastúpeného JUDr. Zlaticou Hammerovou, advokátkou so sídlom Prievidza, Švéniho č. 4/A, o zaplatenie 3.626,39 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľke sumu 3.626,39 eura a na účet právneho zástupcu navrhovateľky náhradu trov právneho zastúpenia v sume 557,38 eura a ostatných trov konania v sume 217,50 eura, a to všetko do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka sa návrhom podaným na Okresný súd Prievidza dňa 10.12.2014 domáhala voči odporcovi zaplatenia sumy 3626,39 eura z dôvodu, že po rozvode manželstva s odporcom rozsudkom OS Prievidza zo dňa 22.08.2005 č. k. 15C/61/2005-21, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 29.10.2005, postupne splácala spoločný záväzok na základe Zmluvy o hypotekárnom úvere s Tatra bankou a.s. v sume 700.000,- Sk istiny. Celková suma úveru vrátane úrokov a príslušenstva je 1.150.000,- Sk (38173,- eur). Po rozvode manželstva k vyporiadaniu BSM v zákonnej lehote nedošlo, a preto v zmysle § 149 ods. 4 OZ platí, že podiely oboch účastníkov solidárneho záväzku sú rovnaké. Za obdobie od 01.01.2012 do 25.11.2014 zaplatila celkom sumu 7252,77 eura. V zmysle ustanovenia § 511 ods. 3 OZ má navrhovateľka voči odporcovi regresný nárok vo výške 50% zaplatenej sumy, teda sumy 3626,39 eura, ktorú si voči odporcovi týmto návrhom uplatňuje.

Okresný súd Prievidza platobným rozkazom zo dňa 02.02.2015 č. k. 4Ro/310/2014-11 uložil odporcovi, aby do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu zaplatil navrhovateľke sumu 3626,39 eura a na účet právneho zástupcu navrhovateľky nahradil trovy právneho zastúpenia vo výške 278,34 eura a ostatné trovy konania vo výške 2017,50 eura, alebo aby v tej istej lehote podal odpor na tomto súde.

Odporca podal v zákonnej lehote odôvodnený odpor proti predmetnému platobnému rozkazu. Svoj odpor odôvodnil tým, že nárok uplatnený navrhovateľkou je možné posúdiť ako bezdôvodné obohatenie, ktoré možno uplatniť v dvojročnej subjektívnej a trojročnej objektívnej lehote. Vzhľadom na uvedené považoval nárok navrhovateľky v časti jeho uplatnenia za obdobie od 01.01.2012 do 10.12.2012 za premlčaný. Vzhľadom na uvedené vzniesol odporca námietku premlčania voči uplatnenému nároku za obdobie od 01.01.2012 do 10.12.2012 vo výške 1.139,71 eura. Za dôvodný považoval odporca len nárok vo výške 2486,68 eura a vo zvyšnej časti navrhol návrh navrhovateľky zamietnuť.

Súd vykonal vo veci dokazovanie výsluchom účastníkov, oboznámením listinných dôkazov, a to najmä: návrhom, potvrdením Tatra banky, a.s. zo dňa 25.11.2014, zmluvou o hypotekárnom úvere

č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 26.03.2004, plnomocenstvom, platobným rozkazom OS Prievidza zo dňa 02.02.2015 č. k. 4Ro/310/2014-11, odporom odporcu zo dňa 12.03.2015, plnomocenstvom, tlačivom pre dokladovanie pomerov účastníka konania, potvrdením Sociálnej poisťovne zo dňa 25.02.2015, výpisom z účtu za rok 2014 z Prvej stavebnej sporiteľne, a.s., výpisom z účtu odporcu v SLSP, a.s. za obdobie od 01.01.2014 do 31.12.2014, výpisom z karty odporcu, uznesením OS Prievidza zo dňa 10.04.2015 č. k. 13C/132/2015-32, vyjadrením navrhovateľa zo dňa 05.05.2015, žiadosťou o odročenie zo dňa 14.05.2015, spis OS Prievidza sp. zn. 15C/61/2005 a z neho najmä rozsudkom OS Prievidza zo dňa 22.08.2005 č. k. 15C/61/2005-21, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 29.10.2005, na základe čoho zistil tento skutkový stav:

Účastníci konania boli manželmi v období od uzavretia manželstva dňa 17.11.1979 až do rozvodu ich manželstva rozsudkom OS Prievidza zo dňa 22.8.2005 č. k. 15C/61/2005-21, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 29.10.2005. Bezpodielové spoluvlastníctvo účastníkov konania ako manželov po rozvode ich manželstva nebolo v zákonnej trojročnej lehote vyporiadané ani dohodou a nebol podaný v uvedenej lehote ani návrh na vyporiadanie BSM súdom.

Dňa 26.3.2004 uzavreli navrhovateľka a odporca ako spoludlžníci s Tatra bankou a.s. Bratislava ako veriteľom zmluvu o hypotekárnom úvere č. XXXXXXXXXXXX, ktorej predmetom bolo poskytnutie úveru v sume 700.000,- Sk (23.235,74 eura) na výstavbu rodinného domu na pozemku č. XXX/X nachádzajúcom sa v kat. úz. L. zapísanom podľa GG. Úver mali účastníci splácať 15 rokov mesačnou splátkou v prípade poskytnutia štátneho príspevku vo výške 6272,- Sk (208,19 eura) a v prípade neposkytnutia príspevku v sume 6.669,- Sk (221,37 eura). Úver bol úročený úrokovou sadzbou vo výške 7,95 % p. a.. Z potvrdenia vystaveného Tatra bankou, a.s. dňa 25.11.2014 vyplýva, že za obdobie od 01.01.2012 do 25.11.2014 bola na úvere č. XXXXXXXXXXXX zaplatených 7252,77 eura.

Navrhovateľka vo svojej výpovedi uviedla, že predmetný úver si brali spoločne ešte za trvania ich manželstva, preto má za to, že patrí do BSM. Predmetný úver od začiatku v celom rozsahu spláca ona. Trvala na tom, aby jej odporca zaplatil polovicu zaplatenej sumy za uplatnené obdobie. Ďalej navrhovateľka uviedla, že finančné prostriedky z daného úveru boli čerpané tak, ako už bolo povedané v iných konaniach. Za sumu 250.000 Sk bolo kúpené auto, okrem toho sa z uvedeného účtu platili poisťky a ďalšie sumy. Zvyšná suma z predmetného úveru bola použitá na dostavbu RD, ktorého podielovými spoluvlastníkmi sú s odporcom. V zmysle predmetnej zmluvy o hypotekárnom úvere sú obaja solidárnymi dlžníkmi. V tomto konaní si uplatňuje regresný nárok voči solidárnemu dlžníkovi, za ktorého predmetný úver splácala a to v zmysle § 511 ods. 3 OZ. Vznesenú námietku premlčania považovala za nedôvodnú, keďže regresný nárok podľa § 511 ods. 3 OZ sa premlčuje vo všeobecnej trojročnej premlčacej lehote.

Odporca s návrhom nesúhlasil. Uviedol, že predmetnú zmluvu o hypotekárnom úvere podpísal ako polovičný vlastník RD, ktorý bol uvedenou hypotékou založený. Poukázal na to, že nemal dosah na disponovanie s finančnými prostriedkami z predmetnej zmluvy. Je pravdou, že suma 150.000 Sk išla na kúpu motorového vozidla, avšak mal za to, že to bola zo strany navrhovateľky voči mne pôžička, ktorú po predaji auta jej vrátil. Nesúhlasil s tvrdením navrhovateľky, že peňažné prostriedky z uvedeného hypotekárneho úveru išli na dostavbu RD. Zdôraznil, že nemal dosah na použitie finančných prostriedkov z predmetnej sumy. Odporca potvrdil, že na tento úver nespláca žiadnu sumu a v celom rozsahu ho spláca navrhovateľka. On spláca vlastné úvery.

Podľa § 149 ods. 4 Občianskeho zákonníka, ak do troch rokov od zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov nedošlo k jeho vyporiadaniu dohodou alebo ak bezpodielové spoluvlastníctvo manželov nebolo na návrh podaný do troch rokov od jeho zániku vyporiadané rozhodnutím súdu, platí, pokiaľ ide o hnutelné veci, že sa manželia vyporiadali podľa stavu, v akom každý z nich veci z bezpodielového spoluvlastníctva pre potrebu svoju, svojej rodiny a domácnosti výlučne ako vlastník užíva. O ostatných hnutelných veciach a o nehnuteľnostiach platí, že sú v podielovom spoluvlastníctve, a že podiely oboch vlastníkov sú rovnaké. To platí primerane o ostatných majetkových právach, ktoré sú pre manželov spoločné.

Podľa § 511 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak dlžník v rozsahu uplatneného nároku dlh sám splnil, je oprávnený požadovať náhradu od ostatných podľa ich podielov. Pokiaľ nemôže niektorý z dlžníkov svoj podiel splniť, rozvrhne sa tento podiel rovnakým dielom na všetkých ostatných.

Vychádzajúc zo skutkových zistení v predmetnej veci a citovaných ustanovení zákona, súd považoval návrh navrhovateľky za dôvodný, a preto mu vyhovel. V konaní nebolo sporné, že navrhovateľka po rozvode manželstva zo svojich výlučných prostriedkov splácala spoločný hypotekárny úver, ktorý bol poskytnutý oboj účastníkom počas trvania manželstva. Zo zmluvy vyplýva povinnosť splácať úver oboj dlžníkom spôsobom upraveným v čl. V. Zmluvy o hypotekárnom úvere č. XXXXXXXXXXXX, pričom k splácaniu úveru došlo ešte počas trvania manželstva, ktoré bolo rozvedené ku dňu 29.10.2005. Rovnako nebolo sporné, že v rozhodnom období od 01.01.2012 do 25.11.2014 zaplatila navrhovateľka na splatenie predmetného úveru sumu 7252,77 eura (potvrdenie Tatra banky, a.s. zo dňa 25.11.2014). Účastníci konania si v trojročnej zákonnej lehote nevyporiadali BSM dohodou a ani v rovnakej lehote nepodali návrh na vyporiadenie BSM na súd, preto o ich majetku a právach platí to, čo je uvedené v § 149 ods. 4 Občianskeho zákonníka. Pokiaľ teda navrhovateľka spoločný záväzok z úverovej zmluvy splácala výlučne sama ako jeden zo solidárnych dlžníkov voči banke, má právo na to, aby jej odporca ako druhý spoludlžník nahradil polovicu zaplatených splátok, pretože o ich vnútornom vzťahu ako solidárnych dlžníkov platí, že ich podiely sú rovnaké. Odporca si musí uvedomiť, že išlo o spoločný záväzok, ktorý vznikol počas existencie BSM, preto je povinným dlžníkom z tohto záväzku i on a v prípade, že by banka dlh vymáhala, bol by týmto záväzkom zaťažovaný a postihnutý i on, a to bez ohľadu na to na čo konkrétne sa prostriedky z úveru spotrebovali. Súd v tejto súvislosti poukazuje na čl. VI bod 1. písm. h) predmetnej zmluvy, podľa ktorého účastníci boli povinný banke predložiť do 6 mesiacov od vyčerpania prostriedkov z úveru originály dokladov preukazujúcich použitie úveru v súlade s účelom dohodnutým v základných podmienkach zmluvy (výstavba rodinného domu), a to minimálne vo výške 700.000,- Sk. Súd mal za to, že účastníci konania banke riadne preukázali banke, že finančné prostriedky z predmetného úveru boli použité na dohodnutý účel. Z uvedeného dôvodu súd zamietol návrhy účastníkov konania smerujúce k preukazovaniu na čo boli finančných prostriedkov z predmetného úveru použité. Pokiaľ sa nadobudla ďalšia vec, ktorá tvorí BSM, alebo ktorá zhodnotila vec, a to nehnuteľnosť - rodinný dom patriaci do BSM, má to vplyv na vyporiadenie týchto hnutel'ných vecí ako majetkových práv (§ 149 ods. 4 OZ). Či sa z úveru a aká suma sa použila na kúpu auta pre syna, nie je významné v predmetnej veci, pretože predmetom konania je len regresný nárok jedného z dlžníkov voči druhému solidárnemu dlžníkovi zo spoločného záväzku oboj účastníkov, pričom vyporiadenie majetkových hodnôt z úveru získaných, ktoré patrili do BSM a následne tvoria podielové spoluvlastníctvo nemá vplyv na danú vec. Rovnako je bez významu i tá skutočnosť, či bol úver v celosti minutý do rozvodu manželstva alebo po rozvode manželstva. K poskytnutiu úveru a povinnosti splácať úver došlo nepochybne počas trvania manželstva, pričom z úverového vzťahu sú dlžníkmi obaja účastníci konania spoločne a nerozdielne. Pokiaľ odporcovi vznikajú iné nároky z titulu toho, že sa finančne nepodieľal na spotrebovaní úveru, tieto môže riešiť odporca samostatnými nárokmi, avšak nie v tomto konaní (viď R 22/1992).

Čo sa týka námietky premlčania vznesenej odporcom v tomto konaní, súd konštatuje, že regresný nárok v zmysle § 511 ods. 3 OZ je majetkovým právom, ktoré sa premlčuje vo všeobecnej trojročnej premlčacej dobe. Z uvedených dôvodov súd považoval odporcom vznesená námietka premlčania v celom rozsahu za nedôvodnú, keďže navrhovateľka podala návrh na súd dňa 10.12.2014, pričom si v konaní uplatňuje nároky, ktoré sa stali splatnými v období od 01.01.2012 do 25.11.2014.

Vzhľadom na uvedené súd s poukazom na ustanovenie § 511 ods. 3 Občianskeho zákonníka zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľke sumu 3626,39 eura, ktorá predstavuje 50% sumy zaplatenej navrhovateľkou banke na splatenie predmetného spoločného hypotekárneho úveru za obdobie od 01.01.2012 do 25.11.2014 v sume 7252,77 eura, a to v lehote 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

O povinnosti odporcu nahradiť navrhovateľke trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP tak, že neúspešného odporcu zaviazal zaplatiť v celom rozsahu úspešnej navrhovateľke náhradu trov konania, ktoré jej vznikli zaplatením súdneho poplatku za návrh 217,50 eura a trovami právneho zastúpenia v sume 557,38 eura. Tieto predstavujú v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z. z. odmenu za 4 úkony právnej pomoci - prevzatie veci dňa 08.12.2014, spísanie návrhu dňa 08.12.2014, spísanie vyjadrenia k odporu dňa 05.05.2015 a účasť na pojednávaní dňa 01.07.2015 po 131,13 eura vo výške 524,52 eura a 2x režijný paušál po 8,04 eura za rok 2014 a 2x režijný paušál po 8,39 eura za rok 2015 vo výške 32,86 eura, spolu v sume 557,38 eura.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne v dvoch vyhotoveniach, na Okresný súd Prievidza. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Trenčíne.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Exekučný poriadok), ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.